

Рис. 1. Механізм організації лізингових відносин

Активне впровадження лізингу може дати відчутний поштовх структурній реальності економіки, оновленню основних фондів, розвитку малого та середнього бізнесу, індустріалізації виробництва. Проведення лізингових операцій що вимагає від лізингодержувачів одномоментного витрачання великих фінансових ресурсів на придбання основних засобів. Лізинг є ефективним способом реалізації продукції підприємств, що виготовляють основні засоби, за рахунок чого зростають вимоги виробництва. Тому лізинг як вид інвестування та реалізації продукції досить поширений у усьому світі.

Література

1. Горемыкин В.А. Основы технологии лизинговых операций. – М., - 2000. – 512 ст.
2. Селехман М. Визначення параметрів лізингових угод // Вісник НБУ. – 2006. - №6, с49-50.
3. Статистичний щорічник Вінниччини за 2007 рік. – В.: Головне управління статистики у Вінницькій області, 2008.

АКТИВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ІНТЕНСИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Кахно М.М.

Науковий керівник: д.е.н., проф. Мазур А.Г.

Розглядаються особливості управління інноваційними процесами в аграрному секторі економіки, та напрямки інноваційної діяльності для підприємств АПК.

Постановка проблеми. Орієнтація на інноваційний шлях розвитку народного господарства України передбачає активізацію інноваційних процесів в усіх його галузях, і перш за все в АПК. Адже ринкову економіку неможливо уявити без постійного оновлення техніки і технології виробництва, випуску нових товарів і розширення асортименту, впровадження прогресивних методів організації і управління – всього того, що ми називаємо інноваціями. Загальна ж оцінка інноваційної діяльності за останній час зменшилась, оскільки вони втрачають інноваційний потенціал, який вони мали в минулі роки. На підприємствах усіх галузей промисловості простежується зниження інноваційної діяльності, пов'язаної з введенням прогресивних технологічних процесів, створенням зразків нових типів техніки. В останні роки в Україні не тільки створюється невелика кількість нових прогресивних зразків техніки, але й знижується експорт високотехнологічних товарів, що не узгоджується з тенденціями розвитку світової економіки. Тому сьогодні велика увага повинна приділятися вивченню, формуванню та реалізації пріоритетних напрямків інноваційної діяльності, серед яких можна виділити і стимулювання розвитку вітчизняного агропромислового комплексу, але підприємства, для підвищення своєї конкурентоспроможності, повинні також самостійно проводити індивідуальну діяльність.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження ролі інновацій в економічній системі знайшли одне з провідних місць в сучасних працях вітчизняних та зарубіжних економістів. Серед українських вчених, слід назвати праці А. Алімова, Ю. Бажана, А. Гальчинського, В. Геєця, Б. Данилишина, Л. Дейнеко, М. Долішнього, Е. Зіня, О. Кухленко, А. Лисецького, Б. Малицького та інших. Серед зарубіжних авторів слід назвати праці С. Валдайцева, Р. Гаррода, Дж. Шмуклера та інших.

Метою даної статті є виявлення особливостей управління інноваційними процесами в аграрному секторі економіки, а саме: встановлення змісту та напрямків інноваційної діяльності для підприємств АПК, проблем, з якими вони стикаються в ході здійснення інновацій та шляхів, за допомогою яких можна подолати ці труднощі.

Виклад основного матеріалу. Зростаючі внутрішня і зовнішня конкуренції підвищують значення новаторства і змін в організаціях (підприємствах, об'єднаннях, асоціаціях та ін.), втілення яких в нові технології і продукти (сервіс) забезпечує необхідний рівень економічної стійкості господарюючих суб'єктів. В умовах ринкової економіки українським підприємствам необхідно постійно нарощувати свій економічний потенціал. І для цього, слід постійно створювати і впроваджувати різноманітні інновації. Сьогодні Україна обрала інноваційний шлях розвитку і стоїть перед проблемою підвищення ефективності інноваційних процесів. В галузях, які виробляють технічно складну продукцію інвестиційного і споживчого призначення, впровадження технічних удосконалень веде не тільки до змін техніки і технології, але і до змін якісних параметрів продукції. Технічні удосконалень в цих галузях викликають моральне зношення як основного капіталу, так і продукції конкурентів, які не провели своєчасно модернізацію виробництва. Для аграрних підприємств ми можемо окреслити наступні складові елементи інноваційної політики, які представимо схематично на рис. 1.

Рис. 1. Основні напрямки інновацій в сільське господарство

Інноваційна політика має спонукати сільськогосподарських товаровиробників до використання нових продуктивних технологій виробництва продукції. Це ж потребує постійного пошуку нових форм і методів цілеспрямованого впливу на господарюючі суб'єкти, зумовлює постійні зміни у менеджменті.

Зокрема, одним із характерних проявів активізації інноваційної діяльності на регіональному рівні є поглиблення науково-технічної кооперації шляхом формування регіональних і локальних інноваційних мереж поширення та узгодження спільних економічних, фінансових, соціальних й екологічних інтересів регіонів або сусідніх держав.

Пропонується провести дослідження на прикладі саме підприємства машинобудування для АПК – ВАТ “Калинівське РП “Агромаш”, що розташоване у м. Калинівка, Калинівського району Вінницької області і є лідером серед аналогічних підприємств Вінниччини. Для ефективної інноваційної діяльності ВАТ “Калинівське РП “Агромаш” ми, як можливий варіант дій, пропонуємо створити спільне підприємство з американською компанією “Deere & Company”, яка є одним з провідних виробників сільськогосподарської техніки, і вкладає значні кошти в інновації. Отримані інвестиції наше товариство вклало б у закупівлю нового устаткування та ремонт старих і будівництво нових (в разі потреби) виробничих приміщень. Маючи великий досвід у ремонті агротехніки, товариство могло б пропонувати подібну послугу і для відновлення фірмової техніки компанії “Deere & Company”, яка постачається в Україну.

Ще одним напрямом підтримки інноваційної діяльності товариства може бути утворення організаційно-інноваційної структури – технопарку. При цьому за основу ми беремо досвід ЗАТ “Комбінат м'ясний “Скатиленбургський” та Уральської держсільгоспакадемії Свердловської обл. Російської федерації.

Технопарк – це територіально відокремлений комплекс, який засновується на основі провідного університету і об'єднує в себе наукові установи, промислові підприємства, інформаційні, сервісні та виставкові комплекси. Метою його створення є комерціалізація науково-технічної діяльності і забезпечення швидкого

просування наукових досліджень у виробничу сферу.

Висновки. Пропонується об'єднання ВАТ "Калинівське РП "Агромаш" в технопарк з Вінницьким державним аграрним університетом (ВДАУ), яке представимо у вигляді рис. 2. Таким чином, товариство вирішить такі питання: прискорення процес передачі результатів фундаментальних та прикладних наукових досліджень у виробництво; можливість відбору молодих кадрів; отримання інформації та консультацій з приводу ринкової ситуації, засобів підвищення конкурентоспроможності маркетингу та менеджменту. Отже, ВАТ "Калинівське РП "Агромаш" в рамках своєї інноваційної політики для забезпечення стабільності інноваційних процесів може скористатися таким двома шляхами: створити спільне підприємство з компанією "Deere & Company" чи інтегруватися у технопарк разом з Вінницьким державним аграрним університетом.

Зазначимо, що в умовах ринкової економіки суспільні відносини зі створення і використання науково-технічних досягнень регулюються цивільно-правовими договорами. Це визначається політикою держави в галузі науки і техніки в період переходу до ринкової економіки, до регульованого ринку.

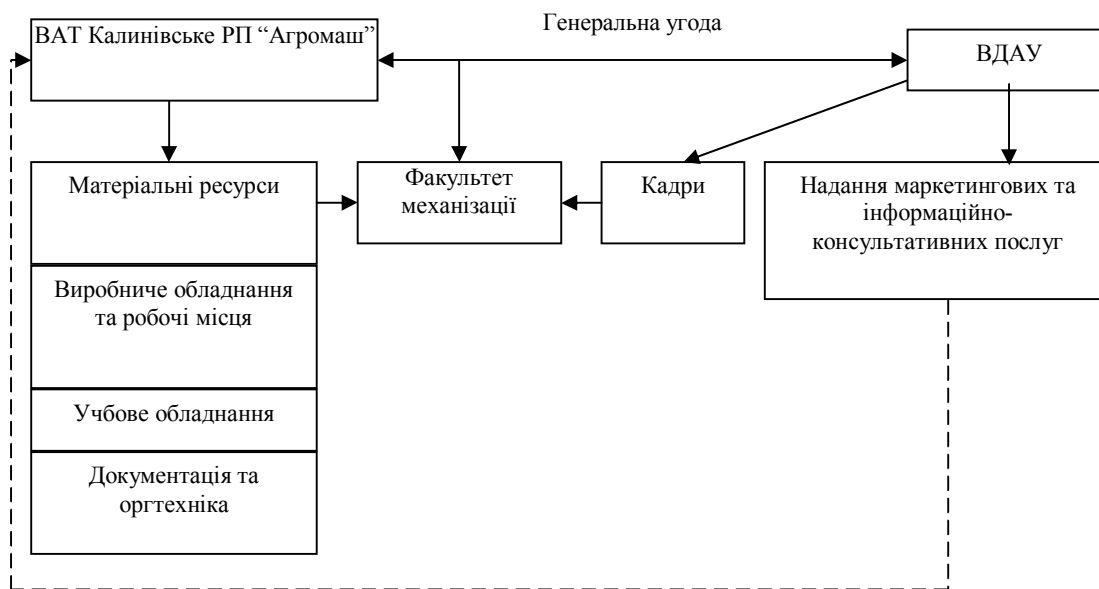

Рис. 2. Інтеграція ВАТ "Калинівське РП "Агромаш" та ВДАУ

Науково-дослідні, дослідно-конструкторські, конструкторсько-технологічні організації у нових умовах господарювання переведено на повний господарський розрахунок і самоокупність.

Література

1. Бондар О.В. Актуальні аспекти управління інноваційною діяльністю машинобудівних підприємств в період трансформації економіки України. // Регіональні перспективи. – 2006. - № 5 (24). – С. 36-37.
2. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством: Навчальний посібник. – К.: ЦУЛ, 2005. – 504 с.

ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Янковська А.І.

Науковий керівник: д.т.н., проф. Лисогор В.М.

Розглядається створення інформаційної системи управління на підприємстві та створення ефективного зв'язку між окремими компонентами системи.

Постановка проблеми. Багаторічний досвід господарювання свідчить, що нечіткий розподіл обов'язків, прав і відповідальності між структурними підрозділами та окремими працівниками в умовах постійного ускладнення їх зв'язків і відносин створює передумови для виникнення різних організаційних недоліків (нечіткості дій, дублювання окремих функцій, знеосібки в роботі тощо).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Фундаментальні наукові дослідження з питань організації праці, виробництва і управління були проведені в колишньому СРСР в 20–40-і роки, багато положень які не втратили свого значення і в наші дні. Сюди відносяться "принципи організації" П.М. Керженцева, "трудова установка". О.К. Гастева, "загальні принципи науки та організації" С.С. Чехотіна, дослідження О.А. Єрманського, П.А. Попова, Е.Ф. Размирович та інших авторів. Серед сучасних учених-економістів можна виділити праці О.А.Бугуцького, С.І. Дорогунцова, І.І. Лукінова, Є.Г. Панченко та ін., що присвячені предмету